

S. R.

Sprawozdanie z zebrania Zespołu Partyjnego przy Naczelnej Radzie Adwokackiej

Palestra 26/11-12(299-300), 16-18

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

formy organizacyjne oraz grupy entuzjastów, którzy te formy i odpowiednie postanowienia ustawy wypełnią żywą, społecznie użyteczną treścią. Sama NRA nie jest w stanie własnymi siłami sprostać zadaniu, zwłaszcza że doświadczenia z zakresu opiniowania projektów aktów prawnych są mało optymistyczne. Rady więc będą się musiały liczyć ze zwiększoną sprawozdawczością, z koniecznością przyspieszenia obiegu informacji oraz jej rzetelnym przygotowywaniem.

Najistotniejszą rzeczą jest jednak powołanie w radach zespołów problemowych. Powinny one, możliwie szybko, przystąpić do pracy nad tymi sprawami, które ich zdaniem powinny być przedstawione Radzie Państwa. Zakres tych spraw czy zagadnień jest praktycznie bardzo szeroki: dotyczy luk w prawie, wadliwych uregulowań oraz wadliwej praktyki nie tylko w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, ale także np. prawa ubezpieczeniowego, lokalowego, podatkowego, polityki społecznej w ogóle, a w stosunku do rolnictwa — w szczególności. Wyniki prac zespołów problemowych należy nadsyłać do NRA, która poda je pod dyskusję zespołowi centralnemu. Centralny zespół problemowy powinien być zorganizowany na podstawie zgłoszonych propozycji rad. Powinien on moim zdaniem kupiać dość liczne grono adwokatów o szerokich horyzontach myślowych i wysokich kwalifikacjach zawodowych oraz o społecznikowskiej inklinacji. NRA będzie się do tego zespołu odwoływać, uwzględniając w tej mierze charakter tematu oraz zainteresowania członków zespołu. W wyjątkowych wypadkach NRA powinna także korzystać z formy zleceń dotyczących opracowania niektórych wybranych tematów. Oczekujemy także, że OBA włączy się w powyższą działalność i przedstawi nam swe plany badań naukowych na tematy, które mogą być podstawą opracowania informacji problemowej dla Rady Państwa, „Palestra” zaś udostępni swe łamy do publikowania tego rodzaju opracowań. Uczynienie bowiem zadość aspiracjom, jakie adwokatura przejawiała przy formułowaniu postanowień nowej ustawy adwokackiej o zadaniach adwokatury, może się urzeczywistnić tylko dzięki wspólnemu wysiłkowi całej adwokatury.

SPRAWOZDANIE Z ZEBRANIA ZESPOŁU PARTYJNEGO PRZY NACZELNEJ RADZIE ADWOKACKIEJ

W dniu 1.X.1982 r. odbyło się w Warszawie w lokalu „Klubu Dziennikarza” posiedzenie Zespołu Partyjnego przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, poszerzone o udział pierwszych sekretarzy POP PZPR przy izbach adwokackich, jak również nie należących do PZPR członków NRA.

W naradzie udział wzięli: tow. Mirosław Milewski, sekretarz KC PZPR, tow. Michał Atlas, kierownik Wydziału Administracyjnego KC PZPR, tow. Franciszek Rusek, Prokurator Generalny PRL, tow. Grzegorz Borkowski, dyrektor Departamentu Organizacyjnego w Ministerstwie Sprawiedliwości, ob. Jerzy Kiełbowski, naczelnik Wydziału d/s Adwokatury w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Tematem obrad było: Prawo o adwokaturze — rola i zadania podstawowych organizacji partyjnych. Referaty wprowadzające wygłosili: sekretarz Zespołu Partyjnego przy NRA adw. Wiesław Szczepiński oraz prezes NRA prof. dr hab. Kazimierz Buchała.

W dyskusji wzięli udział m.in. adw. adw.: Maciej Dubois, Wojciech Toczyski, Stanisław Warcholik i Andrzej Rajpert.

Adw. M. Dubois (dziekan Rady Adwokackiej w Warszawie) na wstępie swego wystąpienia zaprezentował ocenę, jaką ma środowisko adwokatów w stosunku do Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej. Stwierdził on, że Prezydium NRA, mimo

że wybrane zostało jedynie na krótki okres przejściowy, zdało egzamin w trudnym okresie przez zabezpieczenie interesów adwokatury, zdobyło zaufanie w środowisku gwarantujące wykonywanie zadań spoczywających na adwokaturze. Także cała adwokatura, zdaniem mówcy, wyszła z honorem, wykonując swe obowiązki — w ramach obowiązującego systemu prawa — w ostatnich, ciężkich miesiącach, znamiennych obowiązywaniem przepisów ograniczających niektóre prawa obywatelskie. W końcu swego wystąpienia adw. M. Dubois zwrócił uwagę na znaczenie, jakie ma dla adwokatury i społeczeństwa przepis art. 1 prawa o adwokaturze, nakładający na adwokaturę obowiązek (i dający jej tym samym prawo) udziału w kształtowaniu prawa i współdziałania w ochronie praw obywateli. Konieczna jest w tym celu wspólna płaszczyzna porozumienia z sądownictwem i prokuraturą, otrzymywanie z odpowiednio długim wyprzedzeniem projektów aktów prawnych, co dotychczas nie było w sposób zadowalający realizowane. Podkreślił, że tylko przez odważne reprezentowanie interesów jednostki przez adwokatów można doprowadzić do wydania orzeczenia zgodnego z szeroko pojętym interesem społecznym.

Adw. W. Toczyski (POP PZPR Warszawa) zajął się zadaniami adwokatury wynikającymi z obecnej sytuacji społeczno-politycznej. Konieczne jest, jego zdaniem, włączenie się do Ruchu Porozumienia Narodowego, tym bardziej że już przez samo rzetelne wykonywanie obowiązków zawodowych adwokatura jest rzecznikiem tego porozumienia. Osiągnięcie porozumienia ułatwi, zdaniem mówcy, nadanie form ruchowi porozumienia i usunięcie przeszkód na jego drodze, jakimi są — jego zdaniem — brak amnestii i zastrzyżony kurs karalności.

Adw. S. Warcholik (dziekan Rady Adwokackiej w Krakowie) omówił trudności, jakie napotyka w aktualnej sytuacji społeczno-politycznej uzyskanie porozumienia narodowego. Zwrócił także uwagę na konieczność sumiennego wykonywania przez wszystkich obowiązków zawodowych i korporacyjnych.

Adw. A. Rajpert (POP PZPR Katowice), nawiązując do aktualnej sytuacji społeczno-politycznej, wskazał na rolę adwokatury w budowaniu porozumienia narodowego. Zdaniem dyskutanta, w osiąganiu porozumienia Kościół także może spełniać ważną rolę jako mediator, lecz nie jako siła polityczna, bo roli takiej nie powinien spełniać. Wyjaśnił także przyczyny, dla których nie wszystkie rady adwokackie mogły nadesłać uwagi do projektów regulaminów. Miało to być skutkiem zbyt małej liczby nadesłanych egzemplarzy projektów. Podobnie zresztą przedstawia się rzecz, jeśli chodzi o projekty aktów prawnych, które bardzo często są w ogóle niedostępne, jak to miało miejsce np. z projektem ustawy o pasożytnictwie społecznym.

Sekretarz KC PZPR M. Milewski, dziękując za zaproszenie, wyraził przekonanie, że istnieje konieczność szczerzej wymiany poglądów podyktowanych troską o dobro naszego kraju. Podkreślił, że działania Partii mają na względzie stałą troskę o przyszłość Polski, zwłaszcza w sytuacji, w której jedynie część niebezpieczeństw została usunięta przez wprowadzenie stanu wojennego. Nie można zapominać — stwierdził dalej mówca — że dla Polski socjalistyczna droga rozwoju jest jedyną, która gwarantuje bezpieczeństwo.

Mówca zaznaczył, że takie spotkanie jak dzisiejsze jest pożyteczne dla obu stron. Zebrani powinni być przekonani, że rzeczywistymi intencjami Partii jest osiągnięcie spokoju w kraju i zabezpieczenie jego niezawisłości. Intencje te powinni zebrani przekazać swemu środowisku. Polska racja stanu powinna być podstawą działań wszystkich mających na widoku dobro Polski. Adwokatura ze swej strony powinna dbać o podniesienie kultury prawnej społeczeństwa, a także o to,

by nikt nie został skrzywdzony wymierzoną mu karą. Partii zależy na wprowadzaniu klimatu autentycznej sprawiedliwości, a nie na surowości wyroków, zależy jedynie na skuteczności represji i jej nieuchronności wobec winnych. Mówca wyraził przekonanie, że indywidualne wypadki niewłaściwych wystąpień adwokatów, które musiały być wytknięte, nie będą miały żadnego wpływu na szacunek, jakim Partia otacza adwokaturę.

Charakteryzując obecną sytuację społeczno-polityczną, mówca oświadczył, że znamionuje ją ścieranie się dążeń trzech orientacji: ludzi upatrujących jedynie w silnej władzy środek wyjścia z kryzysu, zwolenników rozwiązań umiarkowanych w duchu demokratycznym oraz krzykliwych przeciwników kraju, usiłujących przekształcić Polskę w ognisko emocjonalnego niepokoju, tak pożądane — z punktu widzenia strategicznych celów — przez wrogów socjalizmu. Dążą ci ostatni do tego, by głos Polski był bez znaczenia na arenie międzynarodowej, co jest szczególnie istotne dzisiaj wobec nowego ukształtowania się rządu w Bonn. Sekretarz KC stwierdził też, że Partia rozwiązuje problemy społeczne w duchu porozumienia narodowego w myśl uchwał IX Zjazdu PZPR. Istotne jest, by ruch porozumienia był tworzony przez samo społeczeństwo, i dlatego nie jest pożądane nadawanie mu z góry określonych form. Adwokatura zaś powinna się włączyć czynnie do Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego.

W dalszej części swego przemówienia mówca ustosunkował się do niektórych kwestii poruszanych przez poprzednich dyskutantów. Stwierdził m.in., że rozliczanie tzw. prominentów nie może się odbywać w atmosferze emocji i dlatego dla właściwego wymiaru sprawiedliwości pośpiech w tym zakresie nie jest pożądany. Partia docenia rolę Kościoła, z którym dialog jest cały czas kontynuowany. Wizyta Papieża w Polsce jest możliwa i zależy wyłącznie od tego, czy w kraju będzie istniał spokój. W sprawie związków zawodowych mówca oświadczył, że nowa ustawa ma na celu zabezpieczenie się przed powstaniem takiej sytuacji, jaka miała miejsce przed 13.XII.1981 r., ale gwarantuje ona związkom zawodowym samodzielność i niezależność od Państwa.

Na zakończenie swego wystąpienia mówca przekazał od I Sekretarza KC PZPR gen. armii W. Jaruzelskiego życzenia spełnienia swoich zadań przez adwokaturę, do których to życzeń dołączył własne życzenia osiągnięcia satysfakcji z zawodu wykonywanego dla dobra kraju i społeczeństwa, a także życzenia pomyślności zawodowej i osobistej.

S.R.

PRAWO O ADWOKATURZE

WEDŁUG OPINII

ADWOKATÓW I NIEKTÓRYCH POSŁÓW

W poprzednim numerze „Palestry” (nr 9—10) zamieściliśmy szereg wypowiedzi adwokatów na temat ustawy—Prawo o adwokataturze. W numerze obecnym publikujemy dalsze nadesłane nam wypowiedzi na ten temat oraz rozmowę przeprowadzoną z kilku posłami o przyczynach wstrzymania się przez